

Aviz al Comitetului Regiunilor: Spre o strategie UE privind drepturile copilului

(2007/C 146/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- **salută** comunicarea Comisiei și în special propunerea de elaborare a unei strategii eficiente de promovare și protecție a drepturilor copilului în politicile interne și externe ale UE și de susținere a eforturilor statelor membre în acest domeniu;
- **salută** înființarea unei unități pentru drepturile copilului în cadrul Comisiei și **ia notă** de rolul important acordat coordonatorului pentru drepturile copilului în asigurarea succesului strategiei; dar **speră** că se vor aloca suficiente resurse și că acest coordonator va beneficia de statutul și pârghiile politice necesare îndeplinirii obiectivelor acestei unități; **solicită** clarificarea rolului coordonatorului și a modului în care acesta va contribui la lucrările desfășurate la nivel național;
- **regretă** că nu se acordă o mai mare importanță situației minorilor neînsoțiți, a tinerelor fete, a copiilor cu handicap și a copiilor migranților, a solicitanților de azil și a refugiaților atât în cadrul UE, cât și la nivel mondial; inclusiv acordarea de servicii de îngrijire și protecție tuturor categoriilor de copii menționate anterior;
- **reține** că strategia oferă posibilitatea de a stabili baza unui parteneriat eficient între factorii de decizie, autoritățile locale și regionale și organizațiile non-guvernamentale atât la nivel european, cât și național;
- **regretă** însă că în această comunicare nu se recunoaște rolul unic al autorităților locale și regionale privind prestarea de servicii pentru copii și protejarea drepturilor acestora și **subliniază** că aceste autorități au dorința și capacitatea de a deveni un partener în dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiei;
- **recomandă** alocarea resurselor financiare și umane necesare și respectarea angajamentului politic pentru promovarea comunicării și elaborarea unei Cărți verzi și a unei strategii și sugerează ca Parlamentul European să reflecteze la introducerea unei măsuri specifice de finanțare a strategiei și acțiunilor propuse;

COMITETUL REGIUNILOR,

având în vedere Comunicarea Comisiei „Spre o strategie UE privind drepturile copilului” COM(2006) 367 final;

având în vedere decizia Comisiei Europene din 4 iulie 2006 de a consulta Comitetul cu privire la această temă, în conformitate cu articolul 265 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene;

având în vedere decizia președintelui său, din 22 februarie 2006, de a însărcina Comisia pentru afaceri constituționale, guvernanta europeană și spațiul de libertate, securitate și justiție cu elaborarea unui aviz pe această temă;

având în vedere proiectul său de aviz privind situația minorilor neînsoțiți în procesul de migrație — rolul și propunerile autorităților locale și regionale (CdR 136/2006 rev. 2);

având în vedere avizele sale privind Programul de la Haga: Zece priorități pentru următorii cinci ani (CdR 122/2005 fin); privind combaterea traficului de ființe umane (CdR 87/2001 fin), programul DAPHNE II pentru prevenirea violenței împotriva copiilor, tinerilor și femeilor și pentru protejarea victimelor și grupurilor expuse riscurilor (CdR 63/2003) și privind protecția minorităților și politicile de nediscriminare (CdR 53/2006 fin); privind schimbările demografice (CdR 152/2005 fin) și integrarea și migrația (CdR 51/2006 fin);

având în vedere proiectul său de aviz (CdR 236/2006 rev.1) adoptat la 29 noiembrie 2006 de Comisia pentru afaceri constituționale, guvernanta europeană și spațiul de libertate, securitate și justiție (raportor: **Maria Corrigan**, membru al Consiliului comitatului Dun Laoghaire/Rathdown și autorității regionale Dublin);

Întrucât:

- 1) în temeiul Convenției ONU privind drepturile copilului, copiii sunt definiți ca persoane care nu au împlinit vârsta de 18 ani;
- 2) toate statele membre au ratificat Convenția ONU privind drepturile copilului, nici Comisia Europeană, nici Uniunea Europeană nu este sau nu poate fi parte la aceasta;
- 3) în Tratatul UE există baze juridice limitate pentru drepturile copilului, acest lucru are urmări asupra posibilelor resurse bugetare;
- 4) este recunoscut rolul central al familiei și, în special, al părinților, și obligația statelor membre de a-i sprijini pe părinți în îndeplinirea misiunii lor de îngrijire și creștere a copiilor;
- 5) promovarea și protejarea drepturilor copilului și construirea unei societăți nediscriminatorii și receptive la nevoile copilului reprezintă elemente fundamentale pentru viitorul Uniunii Europene;
- 6) implicarea copiilor și tinerilor de la o vârstă fragedă în domeniul public este vitală pentru dezvoltarea unei societăți nediscriminatorii și democratice;
- 7) autoritățile locale și regionale se află în poziția unică de a juca un rol în promovarea și protecția drepturilor copilului, dacă ținem seama că acestea sunt responsabile de mediul fizic, transportul public, accesul la educație, îngrijire medicală, activități de joc și recreere și piața locurilor de muncă pentru tineri; acestea joacă, de asemenea, un rol în monitorizarea condițiilor de viață ale copiilor, de exemplu, prin sistemul de asistență socială și colectarea de informații;

adoaptă în unanimitate prezentul aviz în cea de-a 68-a sesiune plenară, care a avut loc la 13 și 14 februarie 2007 (ședința din 13 februarie):

1. Punctele de vedere ale Comitetului Regiunilor

Comitetul Regiunilor

1.1 **salută** comunicarea Comisiei și în special propunerea de elaborare a unei strategii eficiente de promovare și protecție a drepturilor copilului în politicile interne și externe ale UE și de susținere a eforturilor statelor membre în acest domeniu;

1.2 **recunoaște** că investind acum în copii, investim în viitorul nostru și în aprofundarea și consolidarea în continuare a integrării europene;

1.3 **regretă** impasul în care se află procesul constituțional european, având în vedere că Tratatul constituțional și Carta drepturilor fundamentale recunosc explicit drepturile copilului;

1.4 **salută** recunoașterea faptului că statele membre sunt obligate să respecte tratatele internaționale, în special Convenția ONU privind drepturile copilului (CNUDC), care a fost ratificată de toate statele membre, dar **își exprimă dezamăgirea** că nu se pune un accent mai puternic pe nevoia ca statele membre să-și îndeplinească fără întârziere angajamentele europene și internaționale cu privire la drepturile copilului;

1.5 **salută** recunoașterea faptului că ratificarea cvasi-universală a Convenției ONU privind drepturile copilului oferă o bază deosebit de solidă pentru încheierea de angajamente între Comisia Europeană și țările din afara UE; dar **regretă** că această comunicare nu a ținut seama de posibilitatea de a folosi ratificarea Convenției ONU privind drepturile copilului de toate statele membre ca un cadru pentru încheierea de acorduri între statele membre;

1.6 **salută** înființarea unei unități pentru drepturile copilului în cadrul Comisiei și **ia notă** de rolul important acordat coordonatorului pentru drepturile copilului în asigurarea succesului strategiei; dar **speră** că se vor aloca suficiente resurse și că acest coordonator va beneficia de statutul și pârghiile politice necesare îndeplinirii obiectivelor acestei unități; **solicită** clarificarea rolului coordonatorului și a modului în care acesta va contribui la lucrările la nivel național;

1.7 **susține** acțiunile pe termen scurt propuse de Comisie pentru rezolvarea unor chestiuni urgente, în special înființarea unui număr de telefon unic la nivelul Uniunii Europene, compus din șase cifre, pentru liniile de asistență pentru copii și a unui alt număr de telefon pentru apelurile de urgență pentru copiii dispăruți sau victime ale abuzurilor sexuale și **consideră** că aceste linii de asistență ar trebui să aibă la bază un protocol al cărui obiectiv să fie combaterea răpirilor de copii la nivel internațional. **Consideră**, în continuare, că noile linii de asistență pentru copii nu trebuie să sporească, ci mai degrabă să completeze numărul liniilor de asistență existente la nivel regional și local și că schimbul de bune practici între statele membre ar trebui să faciliteze informarea asupra înființării unor astfel de servicii;

1.8 **ia notă** că această comunicare nu a precizat dacă strategia va respecta standardele minime și va include obiective globale cu scopuri și termene clare;

1.9 **ia notă** că în prezent nu există sisteme capabile să genereze date complete, comparabile și coerente privind indicatorii din diferitele state membre; **amintește** că în prezent se lucrează cu metoda deschisă de coordonare pentru a crea un indicator (sau un set de indicatori) pentru bunăstarea copiilor și date statistice privind sărăcia ca urmare a veniturilor reduse, a privațiunilor materiale și a situației locative; există, de asemenea, numeroase seturi diferite de date la nivelul statelor membre și la nivel local și regional;

1.10 **subliniază** că, în general, copiii nu constituie un grup omogen, nevoile acestora variind, de exemplu, în funcție de vârstă, capacități, sex, apartenența etnică și structura familială;

1.11 **regretă** că nu se acordă o mai mare importanță situației minorilor neînsoțiți, a tinerelor fete, a copiilor cu handicap și a copiilor migranților, a solicitanților de azil și a refugiaților atât în cadrul comunității, cât și la nivel mondial; inclusiv acordarea

de servicii de îngrijire și protecție tuturor categoriilor de copii menționate anterior;

1.12 **regretă** că nu se face nici o referire la asigurarea unor structuri de învățământ preșcolar de calitate pentru copiii sub șase ani, în ciuda priorității pe termen lung a UE de a asigura servicii de îngrijire a copiilor și în ciuda adoptării de către UE a unor obiective cantitative;

1.13 **reține** că strategia oferă posibilitatea de a stabili baza unui parteneriat eficient între factorii de decizie, autoritățile locale și regionale și organizațiile non-guvernamentale atât la nivel european, cât și național;

1.14 **regretă** însă că în această comunicare nu se recunoaște rolul unic al autorităților locale și regionale privind prestarea de servicii pentru copii și protejarea drepturilor acestora și **subliniază** că aceste autorități au dorința și capacitatea de a deveni un partener în dezvoltarea și punerea în aplicare a strategiei;

1.15 **subliniază** că trebuie să se respecte în totalitate principiile subsidiarității și proporționalității la elaborarea strategiei;

1.16 **se declară de acord** cu afirmația conform căreia „mediul de viață al copiilor le influențează situația”; copiii pot fi dezavantajați ca urmare a accesului disproporționat la educație, îngrijire medicală, transport public de calitate, spații amenajate de joc și recreere, informații și șanse de participare la viața socială; și **ar dori să se acorde** mai multă atenție condițiilor de viață din mediul urban și suburban și din alte zone specifice identificate de statele membre;

1.17 **subliniază** că multe autorități locale și regionale se implică direct în finanțarea și punerea în aplicare a politicilor de dezvoltare în țările terțe prin sprijinirea infrastructurii și serviciilor de bază, programelor de înfrățire între autorități, schimbului de experiență și competențe și, de asemenea, că există posibilitatea de a acorda o mai mare atenție drepturilor copilului;

1.18 **salută** afirmația conform căreia copiii au dreptul să-și exprime propriile puncte de vedere privind chestiunile care le afectează existența și **își manifestă satisfacția** față de propunerile de a implica copiii în elaborarea strategiei. Implicarea autorităților locale și regionale și a organizațiilor pentru copii va fi importantă pentru succesul acestei inițiative;

1.19 **salută** studiul recent publicat al Națiunilor Unite privind violența împotriva copiilor⁽¹⁾. Raportul „solicită statelor să interzică toate formele de violență împotriva copiilor, indiferent de context, inclusiv pedepsele corporale, practicile tradiționale vătămătoare precum căsătoriile precoce și forțate, mutilarea genitală a femeilor și așa-zisele crime de onoare, violența sexuală, tortura și alte tipuri de tratament sau pedeapsă crudă, inumană sau degradantă”⁽²⁾; **sugerează** luarea în considerare a tuturor concluziilor acestui studiu la elaborarea strategiei.

(1) Acest raport a fost elaborat de un expert independent, Paulo Sérgio Pinheiro, și poate fi consultat pe site-ul: www.violencestudy.org.

(2) A șazeici și una sesiune a ONU, Promovarea și protecția drepturilor copilului, A/61/299.

2. Recomandările Comitetului Regiunilor

Comitetul Regiunilor

2.1 **recomandă** alocarea resurselor financiare și umane necesare și respectarea angajamentului politic pentru promovarea comunicării și elaborarea unei Cărți verzi și a unei strategii și **sugerează** ca Parlamentul European să reflecteze la introducerea unei măsuri specifice de finanțare a strategiei și la acțiunile propuse;

2.2 **subliniază** necesitatea ca autoritățile locale și regionale să fie considerate parteneri esențiali în elaborarea strategiei și Comitetul **solicită** să devină membru al Forumului european pentru drepturile copilului; să fie reprezentat în grupul interinstituțional; și să fie consultat cu privire la evoluția raportului coordonatorului și să se publice acest raport;

2.3 **recomandă** ca strategia să respecte standardele minime și să includă măsuri ambițioase cu scopuri și obiective clare stabilite în urma unei analize detaliate;

2.4 **recomandă** stabilirea unui echilibru în cadrul strategiei între concentrarea acesteia pe situația globală și acțiunile și dialogul din cadrul Uniunii Europene și între statele membre;

2.5 **recomandă** dezvoltarea cu titlu prioritar a unui set de indicatori comparabili și colectarea de date coerente la nivelul statelor membre și, dacă este posibil, la nivel regional;

2.6 **solicită** asigurarea resurselor, sprijinului și mecanismelor adecvate pentru mijlocirea participării copiilor la dezvoltarea strategiei, inclusiv a copiilor proveniți din medii dezavantajate și aparținând minorităților etnice și a copiilor cu handicap. Copiii trebuie să fie implicați de la început în acest proces prin metode adaptate în funcție de vârstă, precum desenul, discuțiile organizate etc. **Admite**, de asemenea, că autoritățile locale și regionale ar putea acționa în sensul mijlocirii consultării copiilor cu privire la politicile relevante elaborate la nivel regional;

2.7 **reiterează** sprijinul său pentru punerea în aplicare a Convenției pentru drepturile copilului din 20 noiembrie 1989; și **subliniază** importanța următoarelor drepturi: libertatea de gândire, conștiință și religie; protecția vieții private; protecția împotriva tuturor formelor de violență, abuz și abandon; dreptul la asistență medicală; dreptul la educație, școlarizare și formare; și protecția minorităților așa cum este prevăzut în avizul său privind integrarea și migrația (CdR 51/2006 fin), cât și dreptul la alimentație și locuințe adecvate;

2.8 în acest context, **insistă** să fie pe deplin recunoscut rolul esențial al autorităților locale și regionale ca principale furnizoare de servicii de bază pentru copii, precum educația și locuințele, îngrijirea copiilor și alte servicii sociale, cât și rolul acestora în planificarea, controlul și menținerea unui mediu fizic

menit să asigure accesul copiilor la locuințe adecvate și corespunzătoare nevoilor lor, cât și la activități de joc și recreere și creșterea acestora într-un mediu sigur;

2.9 **solicită** să se insiste pe necesitatea ca statele membre să-și respecte fără întârziere angajamentele europene și internaționale în vigoare, inclusiv angajamentele legislative și de natură practică, în conformitate cu Convenția ONU privind drepturile copilului, Convenția europeană privind drepturile omului și instrumentele Consiliului Europei. Această activitate va fi inclusă în evaluarea impactului acțiunilor existente ale UE asupra drepturilor copilului;

2.10 **sugerează** ca analiza să vizeze nu numai „evaluarea eficienței acțiunilor existente”, ci să faciliteze și evaluarea progresului statelor membre în respectarea Convenției ONU privind drepturile copilului prin analiza comparativă a datelor, așa cum se menționează în analiza de impact;

2.11 **sugerează** ca analiza să prezinte, de asemenea, dacă toate statele membre au ratificat Convenția de la Haga privind protecția copilului și cooperarea în materia adopțiilor internaționale (1993);

2.12 **recomandă** folosirea metodei deschise de coordonare ca mecanism de angajare între statele membre și de învățare din cele mai bune practici cu privire la punerea în aplicare a Convenției ONU privind drepturile copilului și implicarea totală a autorităților locale și regionale în acest proces;

2.13 **recomandă** ca politicile UE și ale statelor membre să țină seama de diversitatea copiilor și de nevoile diferite ale acestora; de exemplu, copiii dezavantajați ca urmare a amplasamentului geografic, a vârstei, sexului, apartenenței etnice și handicapului. Se va acorda o atenție deosebită impactului sărăciei, marginalizării sociale, handicapului, discriminării și rasismului și situației copiilor aparținând minorităților etnice și refugiaților și implicațiilor de ordin religios, lingvistic și cultural atât în UE, cât și la nivel mondial;

2.14 **sugerează** ca strategia să cuprindă obiective specifice menite să garanteze egalitatea de șanse a copiilor din toate regiunile geografice; acest lucru presupune intensificarea activităților de combatere a sărăciei în rândul copiilor și a dezavantajării sub aspect educațional. Autoritățile locale și regionale vor avea un rol esențial în aceste măsuri;

2.15 **recomandă** ca pe lângă măsurile pe termen scurt să se elaboreze o măsură care să permită colaborarea transnațională între forțele de poliție în vederea verificării dacă personalul sau voluntarii care lucrează cu copiii au cazier judiciar sau nu; **insistă** ca strategia să aibă în vedere înființarea unui registru european de evidență a pedofililor, accesibil forțelor de poliție;

2.16 **insistă** ca strategia să analizeze modalitățile de a dezvolta mai eficient serviciile de asistență familială pentru a preveni abuzurile împotriva copiilor și infanticidul (uciderea copilului de propriul părinte). Această acțiune s-ar putea concentra pe sprijinirea părinților, prevenirea și identificarea la timp a abuzurilor împotriva copiilor, dar și pe acordarea de asistență victimelor abuzurilor și stabilirea unui mecanism de control al cazurilor suspecte de deces infantil pentru a verifica eficiența intervențiilor prealabile ale statului în astfel de situații;

2.17 **recomandă** ca strategia să atragă atenția asupra influenței negative a televiziunii, computerelor și noilor tehnologii asupra copiilor, precum a accesului prin Internet la imagini pentru adulți sau nerecomandate copiilor, dar și asupra naturii sedentare a acestor activități cu efecte directe asupra stilului de viață al copiilor. O altă chestiune o reprezintă influența negativă a publicității și strategiilor de marketing care vizează direct copiii. Ar trebui încurajate măsurile de folosire a tehnologiei în scop educativ, precum programe TV de îmbunătățire a competențelor lingvistice și culturale ale copiilor, care folosesc în special copiilor imigranți. Este de asemenea nevoie de măsuri

creative pentru promovarea activităților culturale, precum cititul, muzica și teatrul, la care copiii să aibă acces;

2.18 **solicită** ca programele de formare și instrumentele create în cadrul strategiei să fie disponibile administrațiilor locale și regionale în scopul familiarizării angajaților cu noile instrumente politice și cu cele mai bune practici;

2.19 **recomandă** ca strategia de comunicare să se bazeze pe Convenția ONU pentru drepturile copilului și toate campaniile de informare să fie lansate la nivel regional și local, să fie adaptate în funcție de vârsta copiilor, să fie disponibile în mai multe limbi și accesibile copiilor cu handicap;

2.20 **recomandă** ca ajutorul pentru dezvoltare al Uniunii Europene să aloce un anumit procent din fondurile sale acțiunilor în beneficiul copiilor, iar politica de dezvoltare a autorităților locale și regionale din țări terțe să aibă în vedere transferul competențelor și experienței politice în materie de drepturi ale copilului.

Bruxelles, 13 februarie 2007.

Președintele
Comitetului Regiunilor
Michel DELEBARRE
